

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 163/2021-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v menej ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 To 54/2020 zo 17. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu elektronicky 23. februára 2021 domáha vyslovenia porušenia čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Požaduje aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 eur od krajského súdu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nález, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 480,70 eur na účet právneho zástupcu v rovnakej lehote.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 165/2019 bol sťažovateľ (ale tiež [REDAKOVANÉ]) uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 a 4 písm. a) a b) v spojení s § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 a prečinu porušovania

domovej slobody podľa § 194 ods. 1 v spojení s § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 na tom skutkovom základe, že „v presne nezistenom čase od 19.00 hod. dňa 29.5.2019 do 31.5.2019 do 20.00 hod. v nočných hodinách v obci [REDAKOVANÉ], okres Michalovce, po vylomení uzamknutej zadnej brány neoprávnene vnikli na riadne oplotený pozemok, za použitia skrutkovača [REDAKOVANÉ] vylomil zadné riadne uzatvorené a uzamknuté balkónové dvere rodinného [REDAKOVANÉ], do ktorého potom vošiel [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] s [REDAKOVANÉ] ostali vonku pri dverách dávať pozor, pričom [REDAKOVANÉ] následne zo skrine spálne na prízemí domu odcudzil kovovú pokladničku s finančnou hotovosťou vo výške najmenej 130.200 Eur, čím spôsobil pre [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] škodu vo výške najmenej 130.200 Eur“. Sťažovateľovi bol za to uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Bol zaviazaný nahradiť škodu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poškodený“) vo výške 130 200 eur, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený odkázaný na civilný proces.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktorým napadol výrok o vine vo vzťahu k výške spôsobenej škody, výrok o treste a výrok o povinnosti nahradiť škodu poškodenému.

5. Uznesením krajského súdu č. k. 6 To 54/2020 zo 17. septembra 2020 bolo odvolanie sťažovateľa zamietnuté.

6. Sťažovateľ vyslovuje názor, že vzhľadom na povahu ním uplatňovaných námietok v danom prípade nebol oprávnený podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie. Práve z tohto dôvodu 15. februára 2021 dal podnet na podanie dovolania podľa § 371 ods. 2 a 3 Trestného poriadku ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky. S odkazom na príslušnú judikatúru tvrdí, že on sám už nedisponuje žiadnymi účinnými opravnými prostriedkami, a preto je daná právomoc ústavného súdu konať a rozhodnúť o jeho ústavnej sťažnosti, ktorá bola podaná v zákonnej dvojmesačnej lehote, keďže uznesenie krajského súdu mu bolo prostredníctvom obhajcu doručené 28. januára 2021.

7. Požaduje tiež, aby bola vec prejednaná prednostne mimo poradia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a dodatkového protokolu, keďže boli ignorované výsledky vykonaného dokazovania na úkor sťažovateľa, pričom jednostranne sa favorizovala iba skupina dôkazov stojacich proti sťažovateľovi. Takto vznikol stav, keď ústavne nekonformne a netolerateľne bol sťažovateľ uznaný vinným a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere takmer 5 rokov na základe právnych záverov, ktoré sú v extrémnom nesúlade so zisteným skutkovým stavom. Ďalej sťažovateľ veľmi podrobne rozoberá skutočnosti nasvedčujúce tvrdenému extrémnemu nesúladu medzi zisteným skutkovým stavom a prijatými právnymi závermi.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Na prerokovanie ústavnej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

11. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

12. Vzhľadom na argumentáciu, ktorú sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti uplatnil, mohol podľa názoru ústavného súdu v zásade podať proti uzneseniu krajského súdu č. k. 6 To 54/2020 zo 17. septembra 2020 dovolanie, prípustnosť ktorého by sa opierala o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

13. Tvrdenia sťažovateľa v uvedenom smere sa javia ako protirečivé.

14. Sťažovateľ na jednej strane zastáva názor, podľa ktorého ním namietané porušenia práva (vady postupu a rozhodnutia krajského súdu) nemožno subsumovať pod žiaden zákonný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku (v dôsledku čoho sťažovateľ dovolanie nepodal a uplatnil iba podnet ministerke na podanie dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 2 a 3 Trestného poriadku). Tento názor je podľa všetkého založený na tom, že všeobecné súdy nezistili skutkový stav správne, keďže ho posúdili v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi (pozri body 39 až 44 ústavnej sťažnosti).

15. V rozpore s už uvedeným na druhej strane sťažovateľ dochádza k záveru, že bol uznaný vinným a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody na základe právnych záverov, ktoré sú v extrémnom nesúlade so zisteným skutkovým stavom (pozri body 50 a 57 ústavnej sťažnosti). Inými slovami, všeobecnými súdmi zistený skutkový stav je podľa názoru sťažovateľa v extrémnom nesúlade s vyvođenými právnymi závermi.

16. Možno konštatovať, že sťažovateľ jedným dychom tvrdí, že všeobecné súdy ustálili skutkový stav nesprávne (v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi), ale aj to, že všeobecnými súdmi ustálený skutkový stav je v extrémnom nesúlade s vyvođenými právnymi závermi. Kým podľa prvého tvrdenia sťažovateľ nie je oprávnený podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, podľa druhého (protichodného) tvrdenia ide o jednoznačný prípad dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

17. Za daného stavu nie je úlohou ústavného súdu vyvodzovať špekulatívne závery o tom, ktorý z protichodných názorov sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti má mať podľa neho prioritu. Je to tak tým viac, že sťažovateľ je (povinne) zastúpený advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom.

18. Vzhľadom na tvrdenia uplatnené v ústavnej sťažnosti sťažovateľ mal (a ešte stále má) možnosť podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, o ktorom bude rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd. Tým je v danom štádiu konania vylúčená právomoc ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu